

відрахувань. Особливим є те, що податок на прибуток фізичних осіб розраховують на родину і стягується він з доходів за прогресивною шкалою (від 5,5 до 75%). Варто відзначити, що максимальну ставку застосовують у разі, коли дохід сім'ї дорівнює 1 млн. євро (вона становить 75%). У Німеччині діє така ж система оподаткування, як і у Франції. Початкова ставка податку на прибуток фізичних осіб – 0% на доходи, менші за 9 тис. євро. З доходів на суму від 9 тис. до 11,5 тис. євро стягують 2,56% податку. У Великобританії неоподатковуваний мінімум за рік становить 2790 фунтів стерлінгів, а податкові ставки – 20%, 40% і 45% [1, с. 130].

Досвід економічно розвинутих країн показує, що податковий тягар не повинен зменшувати економічну активність платника. Крім того, оподаткування не повинно бути перешкодою ні для внутрішньої раціональної організації виробництва, ні для його зовнішньої орієнтації на структуру попиту.

Література:

1. Волкова О. В. Міжнародний досвід оподаткування доходів громадян в контексті сучасної податкової реформи в Україні / О. В. Волкова // *Фінанси*. – 2014. – № 3. – С. 128–135.

2. Гостева О. Ю. Місцеві податки в зарубіжних країнах: досвід та напрями застосування в Україні / О. Ю. Гостева // *Економіка та право*. – 2016. – № 3. – С. 134–139.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УКРАЇНІ – СПОСІБ ВИРІШЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ

Г. В. РАЗУМОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри фінансів і маркетингу

Н. А. ПРОТОПОПОВА, ст. викл. кафедри фінансів і маркетингу
*ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»,
м. Дніпро*

В Україні посилення диференціації соціального та економічного розвитку регіонів є однією з ключових проблем. Ця проблема збільшує і без того високий рівень соціальної напруженості в державі, що пов'язано, в тому числі, з неефективним розмежуванням адміністративних, організаційних, фінансових та управлінських повноважень, непродуктивним наданням послуг і перерозподілом доходів між державою і населенням.

У контексті євроінтеграційних процесів одним з найважливіших напрямків вирішення зазначеної проблеми є формування ефективної регіональної політики через вдосконалення стимулювання соціально-економічного розвитку регіонів в умовах зміни формату управління територіальними громадами. [1] Формування ефективної національної політики повинно бути спрямоване на регулювання соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць з метою підвищення ефективності використання їх потенціалу для вирішення наявних соціально-економічних

проблем, а також для подальшого розвитку територій в умовах децентралізації.

Серед найбільш характерних на сьогодні для України соціально-економічних проблем можна виділити: брак робочої сили; скорочення чисельності населення; невідповідність освіти потребам ринку праці; високий рівень недовіри суспільства до органів влади; прискорена міграція населення, зокрема в країни Євросоюзу; посилення демографічного навантаження.

Зазначені проблеми тісно взаємопов'язані між собою і мають причинно-наслідковий зв'язок. Так, головним чинником депопуляції, зміни вікової структури населення і браку кваліфікованої робочої сили є міграція, що пов'язана, перш за все, з низьким рівнем доходів і соціального забезпечення в Україні в порівнянні з іншими країнами.

Одним з найважливіших напрямків діяльності держави є стимулювання створення робочих місць з відповідним рівнем оплати праці, що вимагає в свою чергу створення: по-перше сприятливого бізнес-клімату, по-друге впровадження прозорих і ефективних механізмів співпраці держави, органів місцевого самоврядування, підприємців і населення [2].

Поділ повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування, розподіл джерел фінансових ресурсів між бюджетами сприятиме посиленню відповідальності місцевих органів влади за формуванням і використанням коштів з метою підвищення рівня добробуту населення [3].

Коригування структурних трансформацій регіонального розвитку, їх інституційних основ і встановлених фінансово-економічних взаємин з «центром» вимагає проведення комплексної регіональної діагностики з метою виявлення внутрішніх та зовнішніх обмежень регіональної системи, встановлення її проблемних місць і сильних сторін і визначення на цій основі так званих «точок» регіонального зростання, тобто можливостей його якісного поліпшення, переходу на новий рівень через відповідні соціально-економічні зрушення в контексті загальнодержавних інтересів (рис. 1).

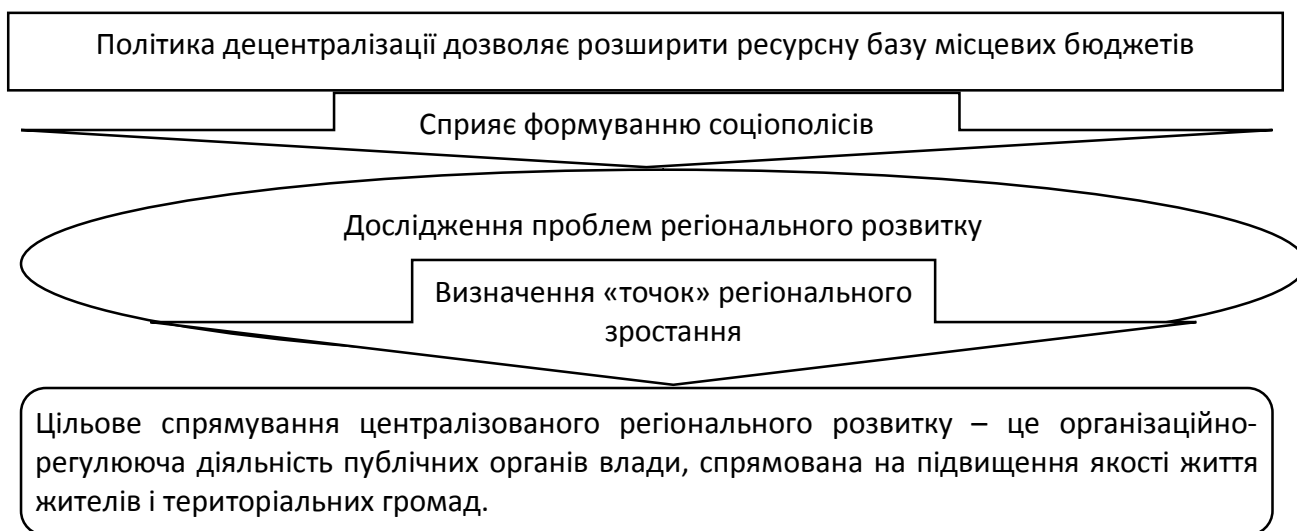

Рис. 1 – Удосконалення механізму управління місцевими бюджетами в умовах політики децентралізації

Джерело: сформовано авторами

Необхідність здійснення описаних трансформаційних зрушень обумовлена викликами сучасності, посиленням регіоналізації та глобалізації.

Отже, результатом впровадження політики децентралізації має стати формування таких соціополісів, які націлені на вирішення соціально-економічних проблем. Підвищення рівня життя населення та соціального забезпечення дозволить зупинити кризу, що розвивається в демографічному питанні в Україні. Саме такий підхід до побудови державної регіональної політики впливає з передового зарубіжного досвіду, де надання значних повноважень територіальним громадам дозволило максимально ефективно використовувати потенціал окремих територій і підвищити фінансову самодостатність місцевого самоврядування.

Література:

1. Булеца, Н. В. Особливості фінансового забезпечення регіонів України / Н. В. Булеца, // *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка»*. – 1 (47), 2016. – С. 37–42.
2. Разумова Г. В. Удосконалення процесу управління місцевими бюджетами на прикладі міста Нікополь / Г. В. Разумова, Ю. С. Мальована // *Науковий журнал «Молодий вчений»*. – № 8 (48). – Херсон: ТОВ «Видавничий дім «Гельветика», 2017. – С. 466–469.
3. Клівіденко Л. М. Основні шляхи удосконалення функціонування місцевих бюджетів у сучасних умовах / Л. М. Клівіденко, Н. В. Мацедонська // *Глобальні та національні проблеми економіки*. – Випуск 9. – 2016. – С. 640–643.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК

Н. Б. РЕШЕТНЯК, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри загальної економічної теорії
Харківський національний технічний університет «ХПІ», м. Харків

Доходи населення виступають одночасно і найважливішим макроекономічним інструментом держави, використовуючи який можна досягти структурних, інноваційних та інших цілей, і фактором соціального розвитку. В доходах одночасно закладено потенціал зростання рівня життя населення та національного економічного розвитку.

Система доходів населення в економіці України знаходиться у складному кризовому стані та потребує комплексного реформування, що потребує створення ефективної державної політики доходів населення. Найбільш гострими та актуальними питаннями є наступні: розміри сукупних доходів, які є одночасно результатом економічного розвитку та важливішим підґрунтям рівня та якості життя; структура доходів, яка відображає як структуру національного господарства, так і структуру робочої сили; спосіб отримання доходів, що характеризує якість суспільного розвитку, розвиненість інституційного середовища, включеність робітників у суспільне відтворення.